

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΗΜΕΡΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ. ΜΟΛΦΕΤΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΦΡ. ΔΕΚΑ ΕΤΗΣΙΩΣ

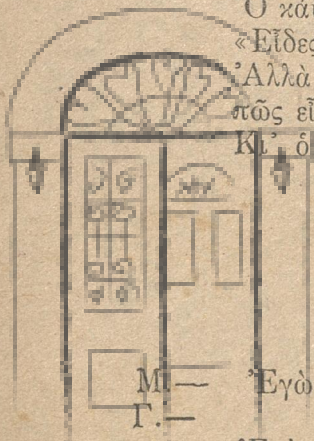
Ο Γράννης κι' ο Μαρῆς
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Γ.— Ὅπως ὁ Χάμπλεϊ ἔχασε τ' αὐγά με τὸ καλάθι
πώτρωνιότουνε πολὺ κι' ἀδύνατον ἐστάθη
ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ του τὸ πρόβλημα νὰ λύσῃ,
νὰ ζῆ κανεὶς ἢ νὰ μὴ ζῆ σ' αὐτὴν τὴ μαύρη φύσι,
ἔτσι κι' ἐγὼ κυτιάζοντας τὸ ἐθνικὸ τὸ χάλι μου
παιδεύομαι, μωρὲ Μαρῆ, καὶ σπᾶω τὸ κεφάλι μου
γιὰ ναῦρω τίνος ἄραγε ἢ γνώμη ὀρθοτέρα ;
 Τοῦ Βασιλῆά μας τοῦ κλεινοῦ
 ἢ τοῦ σγαρῆλου τ' ἄλλουνοῦ
 πῶχει γιαλιὰ στὰ μάτια του καὶ βλέπει πούλιο πέρα ;

Ἄρα ὁ Χάμπλεϊ ἀκριβῶς, σοῦ ἐπαναλαμβάνω,
κυτιάζω τὴν κατάστασιν καὶ μύριες σκέψεις κάνω
ποιὸς ἀφ' τούδ δυὸ παράγοντας νάχη τὸ δίκιο ἄρα !
Ὁ Βενιζέλος ποῦθελε ν' ἀρχίσουμε τὰ σμπάρα
ἢ ὁ Κουμπάρος ποῦ κρατεῖ οὐδέτερο τ' ἀσέρι
καὶ δὲν ἐπεδοκίμασε τὰ σμπάρα τοῦ Λευτέρου ;
Ἐδῶ εἶναι τὸ πρόβλημα ποῦ μ' ἔχει σ' ἀπορία
 καὶ με κρατεῖ σὲ συλογὴ
 ποῦ δὲν εἰξέρω τί θὰ βγῆ
 μ' αὐτὴν τὴν ἱστορία.

Αὐτὸ τὸ πρόβλημα, Μαρῆ, μοῦ τρώει τὸ κεφάλι.
Ὁ Γίγας νὰ μιλή σωστὰ κι' ὁ Βασιλῆας νὰ σφάλῃ,
ἢ γνώμη μὴ λανθάνουσα εἶναι τοῦ Βασιλέως
κι' ὁ Βενιζέλος σκέπτεται πολὺ ἐπιπολαιῶς ;
 Καὶ προσπαθῶ νὰ βρῶ, Μαρῆ,
 μονάχος μου τὴ λύσι,
 γιατὶ κανένας δὲν μπορεῖ
 σωστὰ νὰ μοῦ μιλήσῃ.

Ὁ κάθε Βενιζελικός με βροίσει καὶ μοῦ λέει !
«Εἶδες δουλειὰ πόπάθαμε ; Ὁ Βασιλῆας τὰ φταίει !»
Ἄλλὰ καὶ πᾶς ἀντίθετος μοῦ λέει θυμωμένος
πῶς εἶναι γιὰ τὰ σίδερα αὐτὸς ὁ βουρλισμένος.
Κι' ὁ Λιόκης ὁ μηχανικός τὸν ἔχει τέτοιο ἄχτι,
 π' ἂν ἦταν τρόπος νὰ γενῆ
 τὸν ἔβανε στὴ μηχανὴ
 νὰν τόνε κάμη στάχτη !

Μ.— Ἐγὼ . . .
Γ.— Σκαστός καὶ κόκορος νὰ μὴν πετιέσαι πάντα.
Ἐσὸ μοῦ φαίνεσαι βαρὺς ἀπὸ τὴν προπαγάντα.
κι' ἐμπιστοσύνη τώρα πιά στὴ γνώμη σου δὲν ἔχω.

ἀλλὰ ἐγὼ ποῦ κίνδυνον μεγάλον διατρέχω
λόγω τῆς γεφυρώσεως ποῦ γίνεται στὸ Σάβο,
ὀφείλω νὰ σκοπίζομαι ἴσα νὰ καταλάβω
τίς ἐκ τῶν δύο θὰ βρεθῆ ἀληθινὸς στὸ τέλος ;
Καὶ μάντις θὰν' ὁ Βασιλῆας ἢ θὰν' ὁ Βενιζέλος ;

Μ.— Ἐγὼ . . .
Γ.— Κακὸς περιόδρομος σοῦ ξαναλέω πάλι.
Ἄσεμ' ἐμένα νὰ μιλῶ πῶχω γερὸ κεφάλι
κι' εἶμαι καὶ ἀνεξάρτητος ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις.
Θὰ φᾶς καμμὴν ἀνάποδη ἂν ξαναδιακόψῃς.
Ἄλλως τε οἱ ἀδήλωτοι καὶ οἱ ἀπαλλαγέντες
δὲν πρέπει γνῶμες νάχουνε γιὰ τοῦτες τῆς κουβέντες
ποῦ ἀφοροῦν εἰς ὑψίστα ζητήματα τοῦ Κράτους,
καὶ προπαντὸς, ἀγύμναστε, ἐμᾶς τοὺς ἐπιστράτους,
 ποῦ στὸν ἀτμὸ στεκώμαστε
 μὲ οὐδέτερα γνώμη
 καὶ τίνος χρειαζώμαστε
 δὲν ξέρουμε ἀκόμη !

Τσακίνο τὸ κεφάλι μου λοιπὸν, μωρὲ ζευζέκη,
γιὰ ναῦρω ποιὸς ἀπὸ τοὺς δυὸ ἐν τῇ δικαίῳ στέκει
ὁ Βασιλῆας ποῦ μυστικούς μᾶς θέλει διπλωμάτας,
ἢ ὁ Λευτέρης ποῦ διψᾷ γιὰ τὸ πλευρὸ τσ' Ἀντάτας ;
Ὁ Βασιλῆας καλλίτερα τὰ πράματα τὰ βλέπει
ποῦ μᾶς καλένουν στὸ χορὸ καὶ δὲν μᾶς ἐπιτρέπει,
ἢ ὁ Λευτέρης π' ἄναψε με τὴ μονομονία
νὰ πᾶ' νὰ κυνηγήσουμε τὴν Αὐστρογερμανία ;

Αὐτὸ τὸ μέγα δίλημμα με κάνει νὰ σασιίσω.
Κι' ἂν ἦθελ' εἶναι βολετὸ τὸ Γίγα νὰ ῥωτήσω,
θὰν τῶλεγα, βρε Γίγα μου κι' οὐράνιε Μεσία,
ἐὰν νικήσ' ἢ Τετραπλῆ, ποιὸς πιάνει τὴ Ρουσία ;
Μὰ καὶ τὸ Ρήγα νάβλεπα μέσα σι' ἀνακτορά του,
θὰν τῶλεγα τοῦ λατρευτοῦ καὶ τοῦ ἐκλαμπροτάτου,
ἢ γνώμη σου, Κουμπάρε μου, εἶναι μεστὴ σοφίας,
 ἀλλ' ἂν νικήσουν Γερμανοὶ,
 λὲς νάχουνε ὑπομονὴ
οἱ λύκοι καὶ οἱ πάνθηρες Ἐμβερ καὶ συνίροφιας ;

Μ.— Ἐγὼ . . .
Γ.— Μὰ εἶσαι φόρτωμα καὶ θὰ σὲ δείρω χάχα.
Δὲν ἐπιτρέπω νὰ μιλεῖς παρὰ ν' ἀκοῦς μονάχα
Καὶ ἂν τεχνολογήσωμεν τοῦ Βασιλῆά τὴ γνώμη,
εἰς τ' ἄρματα οὐδέτεροι νὰ μένωμεν ἀκόμη,
καὶ ἂν ὡς ἐδηλώσαμεν στοῦ Σέρβου τὴν πρῆβεια
δὲν ἔχομε ὑποχρέωσι καμμία στὴ Σερβία
καὶ ἂν γιὰ λόγους μὴ γνωστούς καὶ γι' ἄλλους ποῦ τοὺς ξέρεις,
ἐγύρισ' ἀφ' τ' Ἀνάκτορα πεσμένος ὁ Λευτέρης
ἀπάνου πόκολούσαμε με τὰ πλευρὰ τσ' Ἀγγίλιας,
εἶμαστε Γερμανόφιλοι ἂνευ ἀμφιβολίας.

Χωρὶς ἰσχυρὸν καὶ ἀέρομη, καθόλου ἀντιρροσῆς
στὰς ὑψηλὰς καὶ σεβαστὰς τοῦ Ἀνακτοῦ θελήσεις,
ἄς μένωμεν οὐδέτεροι καὶ ἀνεπίσημοι ἄνευ
χωρὶς νὰ χυσοῦμεν, Μαρῆ, γιὰ τὴ Σερβία δάκρυ
ἂν ὄσοι αὐτὴν ἐξέσωσῃ ἢ ἀπὸ τῆς χερσὶν ἡμῶν.
Μ' ἂν ὁ τροχὸς ἀνάποδα συμβῆ νὰ μᾶς γυρίσῃ,
φασκέλωστα τὰ πράγματα καὶ ἄνευ προσχημάτων
θέσεν αὐτοῖς ὀρίανιν, ὡς ἔλεγεν ὁ Πλάτων !

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

"Αν όμως υπετίθετο πώς ήκουα τὸν ἄλλον
καὶ δίχως νὰ πολυκεφθῶ
ἐπήγαινα ν' ἀναμιχθῶ
μετὰ τῶν Ἀγγλογάλλων,
βεβαίως νέα θαύματα στὸν Αἴμον ἦθε κάμω,
ἀλλὰ τὰ ὑποβρύχια ποῦν' ὄξ' ἀπὸ τὴ Σάμο
καὶ πᾶν τὸ διερχόμενον κτυποῦν ἄνευ ἐλέους,
τὶ θᾶκαναν σ' ἐμένανε καὶ στοὺς Μπελατσιολέους ;

Αὐτὸ εἶναι τὸ πρόβλημα ποῦ δὲν μπορῶ νὰ λύσω
Ἦ κάτσω, ἢ ἀναμιχθῶ,
μοῦ φαίνεται πῶς θὰ χαθῶ
μ' ὅ,τι πλευρὸ κολλήσω.
Κι' ἢ μία γνώμη σεβαστὴ, κι' ἢ ἄλλη ὀρθοτάτη,
ἀλλὰ προκύπτει ἐναργῶς
πῶς οὔτ' ὁ πρόωγν ἀρχηγὸς
μήτε καὶ τὸ Παλάτι
μποροῦνε νὰ μοῦ δώσουνε μιὰ γνώμη ὀρισμένη
περὶ τοῦ ποῖα σύμπτωσης μοιραία μὲ προσμένει.

Δόξα καὶ στὸν Κομπάρο μας, τιμὴ καὶ στὸ Νουνό μας
καὶ ἀμφοτέρας σέβομαι τὰς ἐκφρασθεῖσας γνώμας,
μ' ἂν εἶν' ἢ μιὰ συμφέρουσα κι' ἢ ἄλλη ὀλεθρία,
ἐγὼ δὲν βλέπω δυστυχῶς
παρὰ πῶς βροσκομ' ὁ φτωχὸς
μέσα σὲ δυὸ θερία
π' ἀνοίγουνε τὸ στόμα τους νὰ καταπιοῦν τὸν Αἴμο
καὶ χάνομαι καὶ σβύνομαι καὶ σκιάζομαι καὶ τρέμο.

Ἄλλοιῶς αὐτὸ τὸ πρόβλημα δὲν δύναμαι νὰ λύσω.
Μ.— Μὰ τέλος πάντων ἄσεμε κι' ἐμένα νὰ μιλήσω !
Γ.— Τὶ θὰ μοῦ πῆς ;
Μ.— Τὰ λόγια σου θὰ ἐπιδοκιμάσω.
Κι' ἀφοῦ μοῦ λὲς κι' ἔτσι κι' ἄλλοιῶς πῶς πρόκειται νὰ χάσω
καὶ ἀπειλεῖται πάντοθεν ὁ πενιχρὸς μου οἶκος,
γιατὶ νὰ βγῶ σὲ πόλεμο νὰ σκοτωθῶ ἀδίμως ;
Ἦμουνα Τοῦρκος ἄλλοτε καὶ Βενετὸς κι' Ἰγγλέζος.
Ἄς ζῶ τοῦλάχιστον γερός κι' ἄς γίνω κι' Οὐγγαρέζος.
Ποῖα ἄραγε διαφορὰ στὸν τόπο θὰ ὑπάρχη ;
Μονάχα πῶς θ' ἀλλάξουμε ταμῖα καὶ νομάρχη !

Γ.— Φοβᾶσαι τ' ἀερόπλانا μωρὲ Ἰσακιώτη
καὶ τῶξερα πῶς συμφωνεῖς μὲ τὴν οὐδετερότη
ποῦ πλέον ἀπεφάσισε τὸ Ἔθνος νὰ κρατήσῃ.
Κι' ἂν ἢ Σερβία συνδρομὴ βγήκε νὰ σοῦ ζητήσῃ
ποῦ Γερμανοὶ καὶ Βούλγαροι τὴν ἔβαλαν στὴ μέση
ἐσὺ τὴν καραβάνα σου ἀδειάζεις ἐν ἀνέσει.
Καὶ ἂν ἢ σύμμαχος αὐτὴ
ἐπικαλεῖται καὶ ζητεῖ
τὰς ἰσχυρὰς σου χεῖρας,
ἐσὺ ἀγρόν ἠγόρασες τῆς λὲς τῆς κακομοίρας !

Μὲ τῆς οὐδετερότητος ἠσύχασες τὸ μέτρο
κι' ἄστονε νὰ σκοτίζεται, μοῦ λὲς, τὸ μπάριμα Πέτρο.
Μπερδεύεις τώρα τεχνικὰ
καὶ συζητεῖς μαστορικὰ
τοὺς τῆς συνθήκης ὄρους
καὶ βγάνεις ὄξου γάμπਾਲες κι' ἐνστάσεις διαφόρους
τῆς ἴδιες κι' ἀπαράλλακτες σχεδὸν κι' ἀπάνου κάτου,
ποῦ βγάνει κι' ὁ πατέρας σου μὲ τὰ δικαστικὰ του.

Μ.— Καὶ μ' ὅλα ταῦτα ἐρχεται ὁ πόλεμος μὲ φούρια.
κι' ἀγάντα ἢ Κυβέρνησι μαζώνει τὰ γαϊδούρια.
Ἐπὲς τὸ δεκλαμάρανε καὶ τῶπανε στοῦ Τσάση
πῶς ὅποιος ἔχει γαῖδαρο νὰ τὸν παρουσιάσῃ.
Τότε λοιπὸν τί κάθεσαι ; Ἀμέσως πάρε πάσο
καὶ φέρεσ' τὸ σαμάρι σου νὰ σὲ παρουσιάσω.
Κι' ἀφοῦ τῆς βσηθητικῆς τοῦ Ἔθνος τοῦ ἀπολαρεῖ,
ἀναπληρώσῃ τὸς ἔσεις οἱ μάχιμοι γαϊδάροι.

Ἐὰν δὲν εἶσαι γαῖδαρος, ἔχεις γαϊδάροῦ φήμη
καὶ μὴ γυρεύης νὰ κρυφτῆς.

Νὰ πᾶς νὰ παρουσιαστῆς
ἀμέσως στὸ Ζαῖμη
καὶ πέστου μ' αὐταπάρησι τοῦ μπάριμα μας τ' Ἀλέξη,
πῶς εἶσαι διαθέσιμος στὸ κάρρο νὰ σὲ ζέξῃ,
νὰν τὸ τραβᾶς νυχθημερὸν περήφανος ὡς λέων,
ἀφοῦ ὡς ζῶν λογικὸν δὲν χρησιμεύεις πλέον !

Μ.— Ὡστε λοιπὸν τὴ στάσι σου, πότε θὰ καθορίσης ;
Γ.— Ὡ ! ποῦ νὰ πᾶς στὸ διάλοιο μὰ καὶ νὰ μὴ γυρίσης,
δουλειὰ ποῦ μῶκατάφερες ἢ μᾶλλον ὀεζιλία
πῶμασες τὰ στρατεύματα μέσ' στὴ Θεσσαλονίκη
καὶ τώρα πᾶ τὰ πράγματα τᾶχεις μαλλιά κουβάρια
κι' ἐμένανε δεμένονε κι' ἀπὸ τὰ δυὸ ποδάρια.

Μ.— Σώπα καὶ θᾶρτουν ὄμορφα τὰ σχέδια στὸ τέλος.
Κουράγιο κι' ἐματάφτασε ὁ μπάριμα Βενιζέλος.
Ἐπόμενε, ἠσύχαζε τ' αὐτὶ σου μὴν ἰδρώνῃ
κι' ἂν εἶναι πέντε πλοίαρχοι ἀπάνου στὸ τιμόνι,
εἶναι κι' αὐτὸ μιὰ σύμπτωσης παροδικῆ, μοιραία.
Ὅλοι θὰ ξεμπαράρουνε πρὶν κάμουν ἀβαρέα !

"Αν ἔφυγ' ὁ θαυματουργὸς
κι' ἦλθαν προθύμως καὶ γοργῶς
ὁ δεινας καὶ ὁ τάδες
καὶ λειτουργοῦν σὰ νᾶτανε παμῆνοι δεσποτάδες,
δὲν πρέπει νὰ συγχύζεσαι οὔτε ν' αὐθαδιάζῃς
ἀλλὰ τὸ ἀρβίλες σου καὶ σὺ ν' ἀρχίσης νὰ μπουρλιάζῃς
γιατὶ ἀφοῦ τὸ σχέδιο πέρνει καὶ τὰ γαϊδούρια,
καβάλα θᾶν' ὁ Γίγαντας νὰ δώσουμε τὸ γιούρια.

**Ἡ πείνα καὶ τὸ φουρναριὸ
εἰς τοῦ Χωριάτη τὸ χωριό.**

Μέσα στὴν ὥρα π' ἄξαφνα ὁ Γίγας τῶν γιγάντων
μᾶς παρατάει τὰ λουριά ἠνίων καὶ ἱμάντων
κι' ὁ Βασιλῆας στὴ θέσι του καλένει τὸ Ζαῖμη,
νέα μᾶς ἦρτε χαστουκιὰ
πῶμείναμε χωρὶς μπουκιὰ
καὶ μὲ χωρὶς προζῆμι.

Σ' ὥρες ποῦ στὴ Βαλκανικὴ
γένεται δράσις γενικὴ
ἀπὸ Διπλὲς κι' Ἀντάτες
καὶ σφάζονται κι' οἱ μὲν κι' οἱ δὲ,
περνᾶ ὁ κόσμος μὲ φιδὲ
καὶ μὲ θρασυτέες πατάτες.

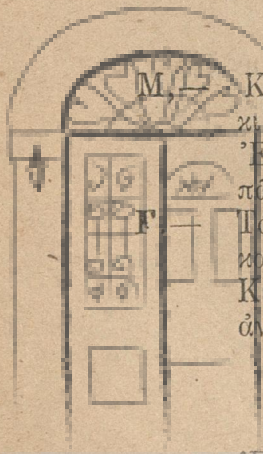
Τὸ Ἀργαστόλι ἔλαθε ὄψι πολλὸ ἀθλία
πῶμάσαν καὶ τὰ κόλυθα ἀφ' τὰ παντοπωλεία
νὰ πᾶνε νὰν τ' ἀλέσουνε νὰ κάμουνε κουρκοῦτι
κι' ἀπέλπιδες ἐλέγανε, μωρ' τί χρονιὰ ἔναι τούτη !
Κι' ἕνας καὶμῆνος μπιστικὸς
ποῦταν' τρεῖς μέρες νηστικὸς
ἔλεγε «σῦρτε στὴν ὄργη Κάλιερ καὶ Φραγκίσκο
ἀφοῦ μ' ἐκαταντήσετε βατσιόνα νὰ μὴ βρίσκω !»

Κι' ἐνῶ ἦταν ἀδύνατο μπουκιὰ κανεὶς νὰ εὔρη,
μέσ' στὰ Μουσάτα στὸ χωριὸ
εὔρέθηκα ἕνα φουρναριὸ
ποῦχε ψωμί κι' ἄλεθρι,
ἀλλ' ἐν τῇ ἄμα ἰώμαθαν καὶ πᾶν ἐλοῦθε σπίγες
κι' ἐπέσαν ἔλα τὰ χωριὰ στὸ φούρνο σὰν τζῆ μυῖγες.

Ἐκεῖ ἐτρέξαν Καστρινοὶ
καὶ Τραυλοπερατάδες,
Καραβισιάνοι, Σπαρτινοὶ
καὶ Βλαχσιμιωτάδες,
κι' ἦρταν κι' ἐμυρζώντανε τοῦ φούρνου τ' ἀγγωνάρια
σὰν ἔποτα μοιράζονε στὰ Σίσινα δικονάρια.

"Ἀπειρο πλῆθος καὶ πολλὸ
εἶχε θρεθεῖ ἐμπρὸς μου,
ποῦ ἔαφνου νὰ μέσ' στὴν ἀλλή
ἢ ὁ ἔργον ἔσπερσ' μοῦ
Χίτες φρεῖς ἢ φρεῖς τῆς φρεῖς ἢ φρεῖς τῆς φρεῖς
πῶπῆα καὶ τῶν γιγάντων ὀρασιόνες τὸ σακκί του.
Τὶ ἀσκήρια καὶ φουράκια
εἶσα ἔσπερσ' μοῦ καὶ φρεῖς
ἕνα πρᾶμμα στὰ Μουσάτα
ποῦτανε πρωτοφανές.
Ὡς καὶ ὁ παπᾶ Δημήτρις μέσ' ἀπὸ τὴν Κεραμιὰ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΕΟΥΡΙΟΥ

ἔτρεξε πεζὸς τὴ νύχτα γὰρ γὰρ πάρη σου φωνιά.
Καὶ μὲ ἔλεγε ὁ καυμένος τὸ φριχτὸν ἀγῶνα του
πῶδεκίνησε τὸ δρόμο
κι' ἔπεσε μέσ' στὸ σκοτάδι
κι' ἔσπασε τὸ γόνα του.

Κι' ὅπως τῶλεγα «Παπᾶ μου ἔλα εἶναι τυχερὰ»
γὰ καὶ βλέπω μέσ' τὸ δρόμο
ποῦχε τὸ σακκὶ στὸν ὄμο
τὸν παπᾶ Καλογηρᾶ

Κι' ἔταν μῆγχε μέσ' τ' ἀσκέρι ποῦταν' ἔλα τὰ χωριά,
ἐκρεσέριζ' ἀπὸ τσ' ἄλλους, ὁ παπᾶς μισὴ ὄργια.

Ἐδιάσχιζε τὰ πλήθη,
πλησιάζει κι' ὑπεκλήθη
εὐλαβῶς καὶ ταπεινῶς,

ὁποῦ νάσου μέσ' τὴν ὥρα κι' ὁ παπᾶς ὁ Σοφιανός,
ποῦ τῶμύρισε τοῦ φούρνου ἢ βρασιόνα ἢ ζεστή,
κι' ἔγειν' ἀναπολιτάνα τοῦν παπάδωνε σωστή.

Κι' ἔλεγα τοῦν παπάδωνε ποῦ τσῶβλεπα κορδόνι :
«Πατέρες καλῶς ἤρτετε, μὰ τὸ φωνὴ τελειώνει
κι' ὅσο νὰ λάβουμ' ἄλευρα παρὰ τοῦ Ὑπουργείου
γιομῆστε τὰς γαστέρας σας ἐκ. πνεύματος ἁγίου !»

Ἄλλα καλὸς ὁ φούρναρης εἰς ἐποχὰς δυσκόλους,
ἔθγαλε δευτέρη φουρνιά καὶ τοὺς ἐγλύττωσ' ἔλους.

Κι' ἔταν ἐφεύγαν' ἀπὸ κεῖ
μὲ τὰ σακκιά γιομάτα,
οἱ λαϊκοὶ κι' οἱ κληρικοὶ
ἔλέγανε στὴ στράτα :

«Ἐκαμε θαῦμα σήμερα ὁ φούρνος τοῦ Τσιγκέλη
ποῦ δὲν τὸ κάνανε μαζὺ πενήντα Βενιζέλοι !»

ΧΩΡΙΑΤΗΣ

**ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ;
(ΕΡΩΤΗΣΙΣ ΜΕΘΥΣΜΕΝΟΥ)**

Ἐσφάλησε χρόνος
κι' ὁ ἄλλος σιμώνει
ποῦ ἄγχιος φθόνος
τὸν κόσμον σκοτώνει.

Θανάτου μαυρίλα
καὶ πόνου βοῆς.
Καὶ πέφτουν σὰν φύλλα
ἀνθρώπων ζωῆς.

Δαιμόνιος σάλος
τὸ σύμπαν κλονίζει.
Ὁ κάθε μεγάλος
μικροὺς στραγαλιρίζει.

Μεθᾶ στὸ βωμό τους
καὶ φλόγες ἀφίνει.
Πατεῖ τὸ λαιμό τους,
τὸ αἷμα τους πίνει.

Ἡ λύσσα, τὸ μένος
ὀλοῦθε φοριχτὸ
κι' ἐγὼ μεθυσμένος
γελῶντας ῥωτῶ:
(νὰ βγῆ τὸ φαρμάκι)
παπάδες καὶ διάκoi
τοῦ κόσμου τοῦ ψεύτη,
μ' ἐτούτην τὴ μπόρα
ποῦ τρίμματα πέφτει
ὁ μαῦρος λαὸς,
γὰ πέστε μου τώρα,
ποῦ εἶν' ὁ Θεὸς ;

Τάπας.

ΣΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑ

Βλέπε τα πλέον Ἀσκουιδ,
κίττα τα τόρα Γρέϋ
παύσατε σεῖς οἱ αἴτιοι
γὰ τὸ βουτσὶ ποῦ ῥέει !

Τὴν ἄστοχον πολιτικὴ
παρδείξτε στὴ Βαλκανικὴ
παρρηγοῦστε τὴν
παβᾶστε νὰ φεοτάνετε
στὸν κόρφο σας τὸ φεῖδι !

Μὰ τάχα δὲν τὸ ξέρετε

γὰ τοὺς Βουλγάρους ὅτι
δὲν ἔχουν φίλο ἄλλον
παρὰ τὴ δολιότη ;

Τάχα καὶ δὲν τῶβλέπετε
κι' ἀφ' τὸν πρωθυπουργό τους
πῶς ἐκαταπροδῶσανε
καὶ τὸ δημιουργό τους ;

Ναὶ ! θὰ γελιέτ' ὁ ἄνθρωπος
μὰ πάντα σ' ἓνα μέτρο.
Ἄλλ' ὅπως τὰ δουλέψετε
πάει !... τὸν ξεμπεροδέψετε
τὸ δύστηνον τὸν Πέτρο !

ΣΤΟΝ ΠΕΤΡΟ

Ἄγάντα Πέτρο γίγαντα,
Πέτρο τιτάν ἀγάντα
καὶ δεῖξε πάλιν σθεναρῶς
πῶς ὅσος κι' ἄν διαβῆ καιρὸς
ὁ ἴδιος θάσαι πάντα !

Ἄγάντα Πέτρο γίγαντα
ποῦ συγινεῖς τὰ σύμπαντα,
ἀγάντα γέρω μπάριπα
νὰν τοῦ τὰ ματαιώσουμε
τοῦ Κάϊζερ τὰ γόρμπα,
ποῦ τώρα ἓναν ἡμισυ
ἀπάνου κάτου χρόνο
μὲ τ' ἀδικό του τὸ σπαθὶ
γὰ νὰ γκρεμίσῃ προσπαθεῖ
τὸν ἐνδοξό σου θρόνο.

Ἄγάντα Πέτρο-φουκαρᾶ
ἀγάντα ἄλλη μὰ φορᾶ
καὶ ἤγγικεν ἡ ὥρα,
ἢ ἀφ' τὸ χάριτὴ νὰ σβυστή
ἢ κλασικὴ σου χώρα,
ἢ ὅταν θὰ συζητηθοῦν
οἱ ὄροι τῆς εἰρήνης
ἔσε νὰ βάλω πρόεδρο
τὸν Κάϊζερ νὰ κρίνης !

ΟΙ ΔΥΟ

Ὁ Λατρευτὸς
κι' ὁ Ἐκλεκτὸς
πάλιν κατὰ τὴ μοῖρα
ὡς θετικὸς
κι' ἀρνητικὸς

παρήγαγον ἑξαφνικῶς
ἠλεκτρικὸν σπινθῆρα.

Ὁ μὲν φρονῶν:
«Τῶν Γερμανῶν
τὸ ξίφος θὰ ἰσχύσῃ»
ὁ δὲ δηλοῖ
μέσ' τὴ Βουλῆ:
«Θὰ κατισχύσῃ ἡ Τετραπλῆ»
Καὶ βρῖσκοντ' ἐν συγχύσει !

Ὁ Λατρευτὸς
κι' ὁ Ἐκλεκτὸς
πάλιν ἐν διαστάσει...
κι' ἐγὼ σᾶς λέω βρῆ παιδιὰ
πῶς παίζουσε τρικλοποδιὰ,
ὁ διόλοος νὰ σκάσῃ !

Ὁ Λατρευτὸς
κι' ὁ Ἐκλεκτὸς
π' ἐξίσου ὁ Λαὸς αὐτὸς
ἀπὸ καρδίας ἀγαπᾶ,
νὰ μοῦ τρυπήσουνε τ' αὐτὶ,
οἱ δυὸ παράγοντες αὐτοὶ
ἂν δὲν μᾶς πέζουσι τὸν παπᾶ !

X.

**ΣΤΙΧΟΙ
ΤΗΣ ΟΥΔΕΤΕΡΟΤΗΤΟΣ**

Κυρά μου, ἔλιγε καὶ σ' ἐμᾶς
ἀπὸ κανένα βλέμμα
καὶ μὴ μᾶς σέρνης τρίμματα
στῆς φούστας σου τὸ ἔμμημα.

Εἶσαι ψηλὴ, τὸ ξέρουμε
καὶ βλέπομ' ἐν ἐκστάσει,
πῶς τὸ φτερό τοῦ πύλου σου
τὸν οὐρανὸ θὰ φθάσῃ.

Τὸ ξέρουμε πῶς πολεμᾶς
εἰς κύκλους ἀνωτέρους,
ἀλλὰ καὶ ἴλεως γενοῦ
σ' ἐμᾶς τοὺς οὐδετέρους !

Καμαρωτὴ, καμαρωτὴ
σὰ νεραντζοῦλα φουντωτὴ
περνᾶς καὶ μᾶς μαγεύεις.
Οὐδετερότητα βαστάς
κι' ὄθεν ἰδῆς πολεμιστὰς
ξεφεύγεις κι' ἀλαργεύεις.

Ἄλλὰ οὐδετερότητα
ὡς πότε θὰ τηρήσῃς ;
Εἶναι καιρὸς τὴν στάσιν σου
καὶ σὺ νὰ καθορίσῃς.

Εἰς τὴ μαμὰ ἐτόνισε
μὰ κάποια θυγάτρα:
Ἐσὺ μαμὰ μου, ὅταν δρωῶ,
νὰ μένης οὐδετέρα.

ΤΟ ΣΙΓΜΑ

ΣΤΗΛΗ ΕΥΘΥΜΩΝ

ΟΙ ΔΥΟ ΝΟΜΑΡΧΑΙ

Τὴν Κυριακὴν, ποῦ ἔλειπεν ἡ Φίλαρ
μονικὴ ἀπὸ τὴν πλατεῖαν καὶ ἡμπο-
ροῦσε κανεῖς νὰ ἀφίεται βαθὺς εἰς
τὰς σκέψεις του χωρὶς νὰ τὸν ἀνηυ-
χεῖ ὁ θόρυβος τῶν σαλπύγγων καὶ τῶν
τυμπάνων, παρετήρουν καθήμενος εἰς
δύο χωριστὰ τραπέζια τοῦ Καφφε-
ρείου, τοὺς δύο νομάρχας. Τὸν πανθὲν
τα δηλαδὴ καὶ ἀπερχόμενον κ. Γκό-
φραν καὶ τὸν ἄγχι διορισθέντα διάδοχον
του κ. Πασχάλην.

Ὁ κ. Γκόφρας, λίαν ἀδυνάτου κρά-
σεως ἄνθρωπος, ἰσχνὸς καθ' ὑπερβο-
λὴν καὶ ἀρκετὰ ὄχρως.

Ὁ κ. Πασχάλης ἀντιθέτως, λίαν δυ-
νατῆς κράσεως, παχὺς καθ' ὑπερβο-
λὴν καὶ ἀρκετὰ ὄχρως.

Ὁποῖα, ἐκ συμπεριφορᾶς καὶ ἰσχυ-
ραῖν τῶν δύο ἐπισήμων προσώπων.
Ἐν τῷ συνόλω τοῦ ἑξαφνικῶς
νομάρχου, ἐνόμιζε κανεῖς ὅτι ἔβλεπεν
ἐνσαρκωμένην τὴν ἑξουσίαν καὶ τὴν
σωματικὴν ἀδυναμίαν τῆς προκατόχου
Κυβερνήσεως Γούναρη, ἢ ὅποια καὶ

τὸν ἔστειλε τότε νὰ τὴν ἀντιπροσω-
πέυσῃ.

Ἐν δὲ τῷ συνόλω τοῦ νεήλδους κ.
Πασχάλη, ἐφαίνετο ἡ εὐρωστία τοῦ
τοῦ κόμματος τῶν φιλελευθέρων καὶ
ἡ σωματικὴ ἀκμὴ τῆς ἀνορθώσεως.

Καὶ οἱ ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι συνή-
θως ἢ μᾶλλον πάντοτε ἐκπλήσσονται
μὲ τὴν ἐξωτερικὴν ἀπογνῶν τῶν πραγ-
μάτων καὶ τῶν προσώπων, φαίνονται
κατενθουσιασμένοι ἀπὸ τὴν ἐπιβλητι-
κὴν παράστασιν τοῦ νέου νομάρχου
των.

Οἱ μᾶλλον λεπτολόγοι τῶν συμπο-
λιτῶν μου, ἐπροχώρησαν ἀκόμη καὶ
εἰς τὴν ἀνάλυσιν τῶν ὀνομάτων τῶν
δύο νομαρχῶν. Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα
τῆς ἀναλύσεως ταύτης ἦτο, ὅτι τὸ μὲν
Γκόφρας εἶναι ἓνα ξηρὸν ὄνομα, ἐνῶ
τὸ Πασχάλης ἐμπεριέχει ὀπωσδήποτε
κάποιον πάσσα, τὸ ὁποῖον παρῆχει πολ-
λὰς ἐλπίδας εἰς τὸν κόσμον κατὰ τὰς ἡ-
μέρας ταύτας τῶν νησιῶν !

~~~~~

Η ΕΠΙΤΑΞΙΣ

Ἡ ἐπίταξις τῶν κτηρῶν ἐν ὥρᾳ πο-
λέμου, νομίζω ὅτι εἶναι ἓνα πρᾶγμα
ἀρκετὰ προσβλητικὸν διὰ τὴν ἀνδρι-
κὴν φιλοτιμίαν.

Λόγι καὶ κυβερνήσεως φαίνεται ἀποδί-
δουσα μεγαλειότητα σημασίαν εἰς μίαν
ἡμίονον, παρὰ εἰς ἓνα νέον ἀπαλλα-
γένητα ἢ εἰς ἓνα ἐπιστήμονα δοῦς διὰ
νὰ ἔχη μίαν μικρὴν ἐπαλληλίαν τῶν
δακτύλων δὲν προσκαλεῖται νὰ ἐπιρε-
τήσῃ τὴν πατριδα του.

Καὶ ἀφοῦ δὲν ἔχουν τὸ θάρρος νὰ
διαμαρτυρηθοῦν πρὸς τὴν κυβερνήσιν,
αὐτοὶ κατὰ τῶν ὁποίων ἡ προσβολὴ
ὀπίσκειται κατὰ πρόσωπον, εἶναι πολὺ
λυπηρὸν ποῦ δὲν ἔχουν φρονὴν τὰ κτή-
νη, διότι ὠρισμένως θὰ διοργάνουν αὐ-
τὰ συλλαλητήριον ὑπὲρ τῆς ταχείας προ-
σκήσεως τῶν ὀπωσδήποτε ἀπαλλαγέ-
των μὴ κτηρῶν.

~~~~~

Η ΠΕΡΙΘΑΛΨΙΣ

Ὁ μεσήλιξ κύριος, καλοενδεδυμένος
καὶ φιλομειδέστατος, ἐσυνόδευεν εἰς ἑ-
ξοχικὸν περίπτερον ὄμιλον γυναικῶν,
δύο ἐκ τῶν ὁποίων ἦσαν ὀλίγον κατη-
φρεῖς διὰ τὴν στέρησιν τῶν ἀνδρῶν
των προσκληθέντων καὶ ἐδρακομένων
ἤδη ὑπὸ τὰ ὄπλα.

Ὁ κύριος, ἐξασκῶν κατὰ τὴν σιγ-
μὴν ἐκείνην τὸ ἐπάγγελμα τοῦ φιλαν-
θρώπου, ἐπροσπαθοῦσε διὰ γλυκνιά-
των φράσεων καὶ χριστιανικῶν παρα-
δειγμάτων, νὰ πείσῃ τὰς κυρίας, ὅτι
αὐτὰ δ υ σ τ υ χ ὤ σ ἐχει ὁ κόσμος.
ἀλλὰ νὰ μὴ ἔχουν καμμίαν ἀνησυχίαν
διότι ε δ τ υ χ ὤ σ δὲν φεύγει αὐτὸς
ὁ ὁποῖος ἀντιλαμβάνεται τὰς ἀνάγκας
των καὶ συμμερίζεται τὴν στενοχω-
ρίαν των.

Ἐπηρεολοῦθησαν ἄπειρα ἐδρακοστή-
ρια ἐκ μέρους ὄλων τῶν ἀποτελούντων
τὸν ὄρατον ὄμιλον καὶ ὁ περίπτερος ἐ-
συνεχίζετο μακρὸς, τὸν ὁποῖον ἐγὼ βε-
βαίως δὲν ἠδυνάμην νὰ παρακολου-
θῆσω.

Μετὰ δύο ἡμέρας, εἶδον ἐκ συμπτώ-
σεως τὸν φιλόνηρον συμπολίτην ἐ-
ξερχόμενον τῆς οἰκίας μᾶς ἐκ τῶν κυ-
ριῶν τοῦ ὄμιλου καὶ σκευπλίζοντα διὰ
τοῦ μανδυλίου του τὸν ἰδρωτὰ ὁ ὁποῖ-
ος ἔρρεεν ἐκ τοῦ προσώπου του μετὰ
κοπιώδη, φαίνεται, διδασκαλίαν, περὶ
ἐγκατεργήσεως καὶ ἀφοσιώσεως.

Ἀρκετὰ ἡ περιθάλψις, εἶπα, καὶ ἐ-
ξηκολούθησα τὸν δρόμον μου !

~~~~~

ΕΠΙΛΗΜΙΑ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΛΗΜΟΝΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΦΟΡΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΘΕΩΡΙΟΥ

Ἡ ἀντιγραφή τῆς ἐπιτάξεως κ. κ. ἰα-
τροῦς, ὁ τίτλος. Προέκυται περὶ τῆς
ἐπιτάξεως τῶν κτηρῶν ἐν ὥρᾳ πο-
λέμου, ἡ ὁποία δὲν ὑπάγεται εἰς
τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀσυντάκτων.
Ἀμφιβάλλω ἂν εἰς τὸ Παρίσι ἐκδι-
δονται περιοριστέα παρατήματα τὴν

ήμερον!

Και όμως ο καυμένος ο κοσμάκης είναι υποχρεωμένος να τα βλέπη και να τα διαβάξη όλα, διότι η περιέργεια είναι μέγα κακόν. Μεγαλύτερον και της ελλείψεως του άρτου ακόμη.

Δέν πρέπει όμως να παραπονούνται οι άνθρωποι ότι δέν υπάρχουν επιχειρηματίαι εις τον τόπον. Ίδούθησαν ηδη τρία βιομηχανικά καταστήματα παρατημάτων, τα οποία δίδουν μεγάλην κίνησιν, εν όχι ζωήν, εις της τόσες του κόσμου.

Ο ΜΥΣΤΙΚΟΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΣ

Της επιτροπής των εράνων υπέρ των οικογενειών των άπόρων επιστράτων Κεφαλληνίας.

Πρός τους εν τη Νήσω και άπανταχού συμπολίτας.

Αξιότιμοι Κύριοι.

Η γενική επιστράτευσις εδημιούργησε μεγάλας και σοβαρωτάτας εν τώ τόπω ανάγκας, άρκεί να ειπωμεν ότι 3, 800 περίπου οικογένειαι είναι ανάγκη να βοηθηθώσιν όπως μη στερηθώσιν τουλάχιστον του άρτου, άφού τα στηρίγματα αυτών εκλήθησαν προς εκπλήρωσιν υπερτάτου καθήκοντος.

Και ερότεινε μόν η Κυβέρνησις νομοσχέδιον περί παροχής βοηθήματος εις τας άπόρους οικογενείας των επιστράτων, άλλ' άγνωστον είναι πότε τούτο θα ψηφισθῆ, ένώ από τούδε είναι ανάγκη να παρασχεθώσι βοηθήματα. Πλην δε τούτου και εις άλλα πολλά θα χρειασθῆν τα έλθουν άρωγοί οι δυνάμενοι.

Προσέτι οι άποροι των επιστράτων εν τοιαύτη ώρα του έτους είναι ανάγκη να εφοδιασθώσι δια μαλλίνων έσωρούχων, φανελών, καλτσών κ.τ.λ. τα οποία δέν παρέχει εις αυτούς η Κυβέρνησις. Είναι δε πιθανόν βραδύτερον να χρειασθῆ όπως συσταθώσι και νοσοκομεία δια τας ανάγκας του στρατού.

Τέλος αι άνάγκαι είναι τσσον πολλά ώστε όσα και άν συλλεγώσι δέν είναι δυνατόν να θεωρηθώσι ως περιττά.

Δια ταύτα αναλαβόντες τό καθήκον της Επιτροπής δια την περίθαλψιν, θεομήν ποιού μεθα εκμηλίσιν προς πάντας, όπως και λόγω άνδρωπισμού άνόκη, μάς συνδράμωσιν εις την εκπλήρωσιν του υπερτάτου τούτου καθήκοντος, πεποιθότες ότι ως πάντοτε ούτω και τώρα θα σπεύσωσιν εις βοήθειαν της δι' ημών επικαλουμένης την συνδρομήν των πατριδός των.

Την συνδρομήν του έκαστος δύναται να αποστέλλη προς τα ένταύθα Υποκαταστήματα της Εθνικής ή Ιονικής Τραπέζης ή προς τους Κους Πλάτων Βέγλιαν ή Παναγή Μπέσον μέλη της επιτροπής.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Πλάτων Βέγλιος, Παναγή Μπέσος, Δονκός Νιφωράτος, Γεώργ. Ρ. Βεργωτής, Χαράλ. Πατρίκιος.

ΕΛΕΦΡΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΔΑΚΡΥΑ ΕΦΕΔΡΟΥ

Κάποια γνωστή μου κυρία, έμάλωνε προχθές τό αγοράκι της τό πολύ άτακτό και τού έλεγε μεταξυ των άλλων δια να τό φιλοτιμήσῃ. "Αν δέν είσαι καλός δια τό γάργαρο τού μπαμπά σου πού είναι ο καυμένος στην Πρέβεζα και όταν μάθη πως είσαι τόσο κακός και μέ συγχίζεις, θα λυπηθῆ και θα κλάψῃ".

Ο μπαμπάς είναι στρατιώτης και δέν κλαίει, άπαντά ύπερήφανος ο μικρός. Και όμως, μικρό μου, συ ο όποιος ύπερηφανεύσαι δια τον πατέρα σου, πού να ήξευρες ότι καμιά φορά κλαίουν και οι στρατιώται!

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Προσκληθέν επί τρίτην φοράν τό Δημ.τικόν συμβούλιον εις συνεδρίασιν δια την παρελθούσαν Παρασκευήν και Σχηματισθείσης άπαρτίας εξ ένδεκα μόνον συμβούλων, συνεζήτησε και άπεράνη επί των εξής ζητημάτων:

1) Επί άνακοινώσεως επιστολής του έν Μασσαλία συμπολίτου κ. Ν. Κούπα περί του άνδριάντος του εδεργέτου Παναγή Βαλλιάνου, καθ' ην ή μή μέχρι της σήμερον άνέγερσις του άνδριάντος, όφείλεται εις την μη εκπλήρωσιν των ύποχρεώσεων του εργολάβου κ. Δημητριάδου εκ Πειραιώς.

2) Επί ύποβολής αιτήσεως του Α. Γασπαρινάτου περί πληρωμής τόκου ύπερμερίας ήτις έγένητο άποδεκτῆ.

3) Επί ύποβολής αιτήσεων διαφόρων ένοικιαστών δημοτικών εργαστηρίων, κληθέντων επιστράτων, περί διάλυσεως μισθώσεων, αίτηνες έγένητο άποδεκται.

4) Επί αιτήσεως του Ν. Ζαφείρη περί έκπτώσεως του ένοικίου του ύπ' αριθ. 11 εργαστηρίου, ήτις άπερρίφθη.

5) Επί αιτήσεως της Φιλαρμονικής περί παροχής συμπληρωματικής συνδρομής, ήτις άπερρίφθη.

6) Επί αιτήσεως του Κ. Πεφάνη περί άνεώξεως κεχαραγμένης όδου, ήτις έγένητο άποδεκτῆ.

Ακολούθως, προτάζει τό συμβούλου κ. Π. Μπέσσα άπερασίθη και άπεστάλη προς τον Βασιλέα συγχαρητήριον τηλεγράφημα δια την επίδειχθείσαν και διατρανωθείσαν δράσιν του την περισώζουσας τα εθνικά συμφέροντα.

Και τελευταίον, έγένητο λόγος περί της ελλείψεως του άρτου και έδόθη εν τολή εις τον κ. Δήμαρχον να παραστήσῃ δι' έγγράφου του εις την Νομαρχίαν την κατάστασιν της ή αίτία είναι κυρίως η έλλειψις πάσης άστυνομικής προνοίας.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΚΡΙΣΕΙΣ

Η συσταθείσα Επιτροπή επί των εράνων δια τας οικογενείας των επιστράτων, ήρχισεν εργαζομένη μετά πάσης προσοχής και άφοσιώσεως.

Έχονσα δ' ύπ' όψιν τας άνωμαλίας αίτινες συνέβησαν κατά την προηγουμένην επιστράτευσιν, προσεπάθησε παντί σθένει να ξεύρη τρόπους και μέσα όπως εξασφαλισθῆ η τάξις εν τη διανομή του ιερού χρήματος.

Επί του παρόντος έμφοίθη να δοθώσιν εν τώ Βασιλευείου κληροδοτήματος 680 λίρες αίτινες έγένον ύπόλοιπον εν τώ βοηθήματι της προηγού μενης επιστράτευσως, και νέα ήδη εισφορά εξ ετέρων χιλίων λιρών.

Ο κ. Πλάτων Βέγλιος προσέφερε όεκα χιλιάδας δραχμάς. Η Αιμενική έ-

πιτροπή έψηφισεν ως εισφοράν τρείς χιλιάδας δραχμάς και ο κ. Παν. Μπέσας, χιλίας δραχμάς.

Αυτό είναι μέχρι σήμερον τό χρημα τό όποιον έχει η επιτροπή.

Έννοείται ότι τό ποσόν θα αύξηθῆ βαθμηδόν δια των εισφορών τας όποιας άνανεμόμεν εκ των πλουσίων του τόπου και των εν τη ξένη συμπολιτών.

Η επιτροπή άπεφάσισε να μη προβῆ εις λαϊκούς έράνους, διότι δέν νομίζει όρθόν, ένεκεν των οικονομικών δυσχερειών, να επιβαρυνθώσιν οι μικροί βιοπαλαισταί.

Αφῆκεν άπολύτως τό πράγμα εις την φιλανθρωπίαν των δυναμένων να εκδηλώσωσι ταύτην.

Η διανομή θα γίνεται ως εξής:

Έν Αργοστολίω. Δι' έν πρόσωπον 10 δραχμάς κατά μήνα. Δια δύο της αυτης οικογενείας 15. Δια τρία 20. Έάν δε εν τη ίδια οικογενεία ύπάρχουσι τέκνα ήλικίας έλασσον των 16 ετών, θα δίδωται άνα 5 δραχμαί δι' έκαστον.

Έν Αησουρίω. Δι' έν άτομον 8 δραχ. κατά μήνα. Δια δύο 12, δια τρία 16. Και εις τα μικρά άνα δραχ. 4.

Εις τας Κοινότητας. Δι' έν άτομον δραχ. 5, δια δύο 10, δια τρία 12. Εις τα μικρά άνα τρείς δραχμάς.

Η επιτροπή έκανόνισε ούτω την διανομήν, διότι έλαβεν ύπ' όψιν ότι οι ζώντες εν τη πρωτεύουσῃ του νομού έχουσι σχετικώς μεγαλειτέρας άνάγκας.

Από της σήμερον άρχεται η διανομή έν Αργοστολίω τάχιστα δε θα ένεργηθῆ αυτη και εις όλας τας Κοινότητας του νομού.

Την παρελθούσαν Τετάρτην έτέθη ο θεμέλιος λίθος του νέου μεγάρου των Δικαστηρίων παρουσία των κ. κ. νομάρχου, δημάρχου, μηχανικού και άλλων άρχών.

Μετά τον άγιασμόν, ο εργολάβος κ. Π. Λυκούδης προσέφερεν άναμφικτικά εις τους παρασταθέντας.

Αφίθεις ανέλαβε τα καθήκοντά του ο Γυμνασιάρχης κ. Σταυρόπουλος.

Ο κ. Παναγής Κεφαλάς και η δεσποινίς Αικατερίνη Παπασταματάτου, έτέλεσαν τας γάμους των. Εύχόμεθα εύτυχίαν.

Αφίκετο εκ Βασαραβίας ο εκει εγκατεστημένος αγαπητός φίλος κ. Μιλτιάδης Μιχαηλιτσιάνος εκ Σκάλας.

Απεβίωσε και έτάφη την παρελθούσαν Κυριακήν ο φίλοςτοργος οικογενειάρχης Γεώργιος Βλάχος πατήρ του ιεροέως Γεωργίου Βλάχου.

Απεβίωσε και έτάφη χθες ο αγαθός συμπολίτης Χριστόδουλος Κανάκης λεμβούχος.

Η επιτροπή ήτις κατένειμε τό σταλόν ένταύθα φορτίον άιτου, όπως διευκολύνη ίδια τους χωρικούς, έκρότησε ποσόν 4000 δκάδων τό όποιον θα πωλήσῃ λιανικώς από της αύριον Κυριακής 4 τρέχοντος, εν τη αποθήκη του κ. Γ. Σβορώνου έκαστογερρα καμμένη εν τη συνοικία Σισσιωτίσης.

Η πώλησις θα γίνη τοίς μετροητοίς εις ποσόν ούχι άνωτέρον των 50 δκάδων δι' έκαστον οικογενειάρχην χωρικών.

Ένοικιάζεται η παρὰ την Μισσοπορίτισσαν μεγάλη οικία της κληρονομίας Άλεξάνδρου Ίγγλέση, ως και η συνεχόμενη αυτη μικρά οικία. Πληροφορία παρὰ τῷ δικηγόρω κ. Διον. Ν. Σπινέλη.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Πρός τους αξιότιμους συμπολίτας τους όπωςδήποτε συμμερισθέντας του πένθους μας επί τῷ θανάτῳ του προσφιλοῦς ημών αδελφοῦ Πέτρου, εκφράζομεν βαθειαν την εύγνωμοσύνην μας. Σπαρτία 25 7βόλιον 1915. Αναστάσιος Π. Ίγγλέσης.

Έμφράζω τας θερμάς εύχαριστίας μου και την βαθειάν εύγνωμοσύνην μου προς άπαντας τους συμμερισθέντας του πένθους μου επί τῷ θανάτῳ του πολυσεβάστου μοι πατρός Γεωργίου Ιεροῦ Βλάχου.

Αιμενιστῶ εγκραδίστως πάντας τους τόσδηποτε συμμερισθέντας τῷ πένθει ως μας επί τῷ θανάτῳ της προσφιλοῦς μας αδελφῆς.

Ανδρέας Χ. Ραζῆς.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εις τό κατάστημα Γρηγορίου Π. Μανρή παρελήφθησαν φορέματα νέα γυναικεία όλόμαλα και μαλλοβάμβακα πρώτης ποιότητος εις πλουσίαν συλλογήν και όλος νέων χρωματισμών προς δε και όλα τα είδη δια τροφοσκοινείας, ήτοι σινδονόπανα, βατίστες, λινά λευκά, περιβάλια, χασέδες όλων των ποιότητων, τραπέζομάνδουλα λευκά λινά, κουβέρται βαμβακερά και πικέ, ως και μεγάλη συλλογή κεντημάτων.

ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Διαλύεται λόγω της επιστράτευσως τό κατάστημα ύφασμάτων Σπυριδωνος Τυπάλδου έν οδῳ Σιτεμπόρων και παραπλευρώς του κηροποιείου Δ. Μαζαράκη. Η δε έν αυτῷ ύπάρχουσα μεγάλη συλλογή χειμερινών ύφασμάτων ήτις εσχάτως παρελήφθη, πωλείται εις τιμάς άσυναγωνίστους.

ΤΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΑΘΗΝΑΙ= Έπεβλήθη διάταγμα δια του όποιου κηλούνται την 10ην Οκτωβρίου οι γεννηθέντες από του έτους 1889 έως 91 και μη ύπηρετήσαντες.

Επίσης οι κριθέντες ικανοί κατά την τελευταίαν αναθεώρησιν, των άπο γραφών 1890, 1889.

Επίσης οι γεννηθέντες από του έτους 1889 έως 1894 και μη προσελθόντες εις τον στρατόν, συμπεριλαμβανομένων και των ύπηρετησάντων έλαττον του δεμήνου.

ΓΕΝΕΥΗ= Η Ρωσσία πρώτη εκήρυξε τον πόλεμον της Βουλγαρίας. Θα έπακολουθήσουν και οι άλλοι σύμμαχοι.

Οι γερμανοί απεσύρθησαν άτάκτως εις όλόκληρον τό μέτωπον της ανατολικής Γαλλικίας. Οι Ρώσοι έθροιάμδευσαν.

ΑΘΗΝΑΙ= Σαράντα χιλιάδες Βούλγαροι προσβάλουν την γέφυραν του Ουδόδου την συνδέουσαν την Θεσσαλονίκην με την Νύσσαν, και άγωνίζονται να την καταστρέψουν.

Οι γερμανοί μετά την κατάληψιν της Σεμενδρίας προσελάνουν δια της κοιλάδος του Μοράβα. Κατέλαβον δε τας όχυρώματα του Ποζάρεβατς.

Διεξήχεται άγών πυροβολικού μεταξυ Βελιγροδίου και Κραγιούγεβατς.

Ο Βούλγαροι κατά τον διάλογο πειραμεθόσιν των Σέρβων όπτινες άπεβίωσαν εις την Ελευσίαν.

Κατά την έκείσεσιν του Κνιάζεβατς άπόλεσαν οι βούλγαροι μεραρχίαν όλόκληρον.